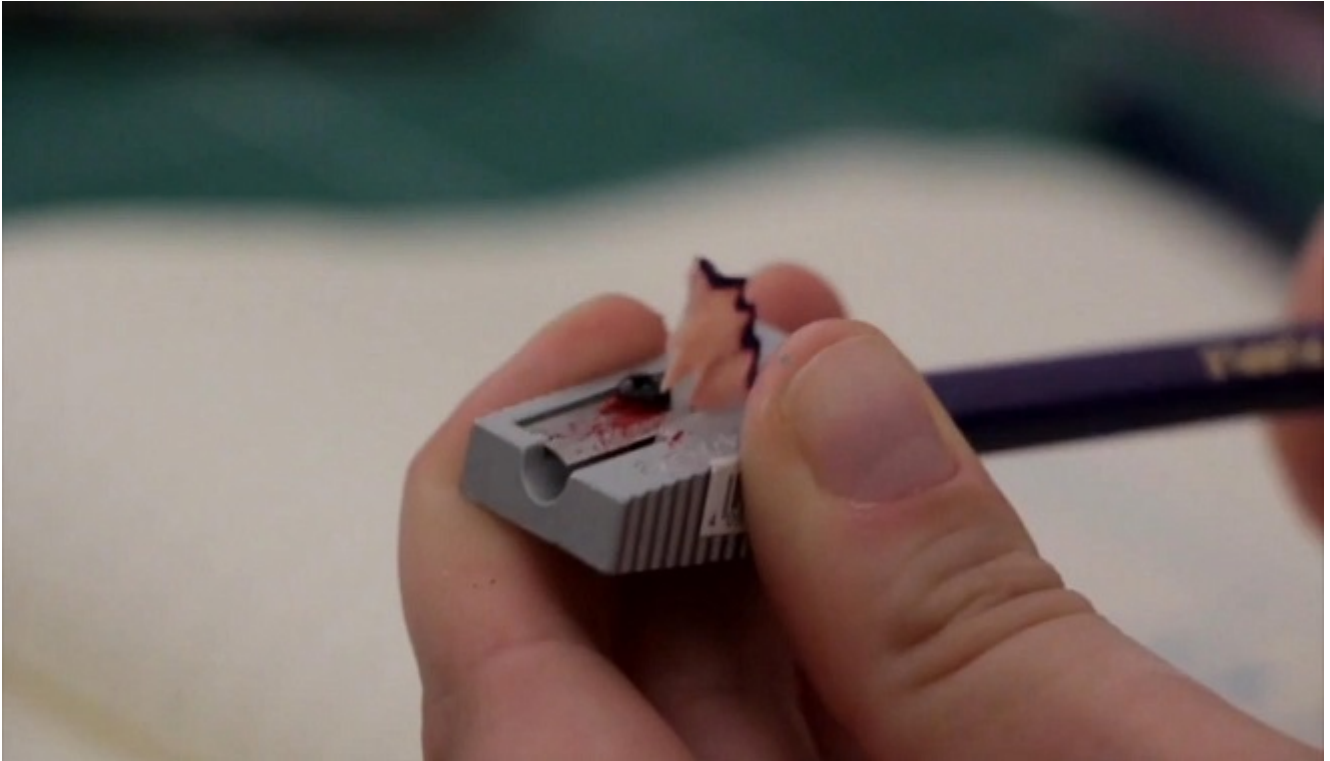

Να στο ζωγραφίσω για να το καταλάβεις;

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Μαρία Λουπίδου](#)

Ένας διαγωνισμός ζωγραφικής για παιδιά και εφήβους διοργανώνεται από την Μονάδα Ανακουφιστικής Φροντίδας «Γαλιλαία» της Ιεράς Μητρόπολης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής. Τα παιδιά καλούνται να ζωγραφίσουν με θέμα το αναφαίρετο δικαίωμα όλων ανεξαιρέτως στην ανακουφιστική φροντίδα και να κερδίσουν όχι μόνο την ενεργό συμμετοχή τους στην κοινωνική δράση για ένα τόσο σημαντικό θέμα, αλλά και πλούσια δώρα αντίστοιχα της ηλικίας και των ενδιαφερόντων τους.

%video%

Μπορούν τα παιδιά να προσεγγίσουν το θέμα της ανακουφιστικής φροντίδας;

Είναι γνωστό ότι οι νέοι άνθρωποι θέλουν πολύ να μιλάνε για πράγματα που σοκάρουν, δυσκολεύουν ή αποφεύγουν οι μεγαλύτερες ηλικίες. Αν ρωτήσετε τους εφήβους θα δείτε πως όχι μόνο ξέρουν πολλά πράγματα για τον θάνατο αλλά έχουν και συγκεκριμένη άποψη, τον έχουν προσεγγίσει μέσα από κάποια εφαρμογή ή παιχνίδι ή video πάσης φύσεως και οι γνώσεις τους γι' αυτόν προέρχονται από

τέτοιου είδους εξερεύνηση.

Το πιο πιθανό είναι πως θα μιλήσουν για τον θάνατο με πεποίθηση, ύφος και θάρρος όχι αναφέροντας κάποιο προσωπικό βίωμα, από το οικείο τους περιβάλλον, κάποιος που έφυγε από την ζωή - γιατί αυτό το πραγματικό συμβάν είτε το απέφυγαν εσκεμμένα, είτε οι γονείς τους τους «προστάτεψαν» από το να το ζήσουν - αλλά με θεωρίες που έχουν σχέση με κάποιο σήριαλ, παιχνίδι ή γενικά το διαδίκτυο.

Συχνά υπάρχουν φωτεινά παραδείγματα ανθρώπων που φτάσανε στον θάνατο με παλικαριά και αυτοσυνειδησία, όπως του Ολυμπιονίκη Αλέξανδρου Νικολαΐδη, ή η ιστορία αγάπης με hastag #tolislovedmaria όπου η τελευταία επιθυμία του Τόλη που έδωσε σκληρή μάχη με τον καρκίνο και έφυγε από την ζωή σε νεαρή ηλικία, ήταν να μάθει ο κόσμος πόσο αγάπησε την Μαρία.

Τέτοιοι άνθρωποι, καταφέρνουν να δώσουν μια υποψία του ολικού πόνου που ζήσανε, θάρρος με το παράδειγμά τους και ελπίδα γιατί η παρακαταθήκη τους αποτελεί έμπνευση. Αν θελήσει κάποιος να αναλογιστεί τι έχουν ζήσει θα μπορέσει να νιώσει την θλίψη που είχανε από την απώλεια της κοινωνικής θέσης, του επαγγελματικού ρόλου και του εισοδήματος. Την απώλεια του οικογενειακού ρόλου, το αίσθημα εγκατάλειψης, την αϋπνία και την κόπωση, και την αλλαγή της εικόνας του σώματος. Θα νιώσει τον θυμό που βιώνουν οι ασθενείς από την ταλαιπωρία από την γραφειοκρατία, την καθυστέρηση της διάγνωσης, την δυσκολία στην επικοινωνία με τους γιατρούς, την αποτυχία της θεραπείας και την πιθανή απομάκρυνση του φιλικού περιβάλλοντος. Μπορεί να αισθανθεί το άγχος που προκαλείται από τον φόβο για το νοσοκομείο, τον πόνο, τα οικονομικά της οικογένειας και τον θάνατο.

Και τότε, είναι σίγουρο πως θα σκεφτεί να κάνει κάτι - ακόμα και να ζωγραφίσει! - ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή ποιότητα ζωής για τους ασθενείς και την οικογένειά τους! Και θα καταλάβει ότι αυτό δεν αφορά μόνο άτομα με κακή πρόγνωση ή στο τέλος της ζωής τους, αλλά είναι μια ολιστική προσέγγιση η οποία πρέπει να ενσωματωθεί έγκαιρα στην πορεία κάθε σοβαρής νόσου.

Σε πρόσφατη συνάντηση γονέων στην Κατακόμβη του Ι. Ναού Ευαγγελισμού Ευόσμου, μια μητέρα ρώτησε τον ψυχίατρο κ. Λάππα: «Τι θα γίνει με τον υπολογιστή; Πόσες ώρες μπορεί να παίζει ο γιος μου εκεί χωρίς να είναι αυτό πρόβλημα για τον ίδιο και για εμάς;» Τότε εκείνος την ρώτησε: «Με τι ασχολείται ο έφηβος γιός σας όταν είναι στον υπολογιστή; Ποιο παιχνίδι παίζει; Κάνει chat; Τι παρακολουθεί;» «Α δεν ξέρω!» απάντησε η κυρία. «Κάτι κάνει εκεί με τις ώρες»!

Ο κ. Λάμπας έδωσε ένα εντυπωσιακό παράδειγμα ως απάντηση: Περιέγραψε μια μητέρα που λέει πως δεν της αρέσει που το παιδί της παχαίνει, αλλά όταν την ρωτούν τι τρώει, αυτή δεν ξέρει! «Αυτό είναι που θέλετε;» την ρώτησε. «Ψάξτε αφορμές για να συζητήσετε μαζί του αντί να προσπαθείτε να τον περιορίσετε».

Ο διαγωνισμός ζωγραφικής της «Γαλιλαίας» μπορεί να είναι μια υπέροχη αφορμή για συζήτηση, μια τροφή για σκέψη και ουσιαστική επικοινωνία με τα παιδιά και τους εφήβους για ένα θέμα που μας αφορά όλους.

Περισσότερες πληροφορίες και συμμετοχές στο: www.galilee.gr

<https://bit.ly/3E9K2g3>